

Mál nr. 241/2016**M og
vátryggingafélagið V1 v/ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og vátryggingafélagið V2 v/ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.****Árekstur við framúrakstur og vinstri beygju á Álftanesvegi 23. júlí 2016.****Gögn.**

Málskot, móttakið 8.8.2016, ásamt fylgigögnum.

Tölvupóstur V2, dags. 11. ágúst 2016.

Bréf V1, dags. 22.8.2016, ásamt myndum af vettvangi og tilvísun til fyrri úrskurða nefndarinnar.

Málsatvik.

Árekstur varð með bifreiðum A og B þegar þeim var báðum ekið norður Álftanesveg, bifreið B á eftir bifreið A. Ökumaður bifreiðar A kvaðst hafa orðið var við að vélarljós byrjaði að lýsa í mælaborði bifreiðarinnar og hafi hann því ákveðið að stöðva bifreiðina með því að aka henni til vinstri út af veginum og þá hafi orðið árekstur við bifreið B sem ekið hafi verið framúr. Ökumaður bifreiðar A kvaðst ekki hafa orðið var við bifreið B fyrir en árekstur varð. Ökumaður bifreiðar B kvaðst hafa ekið fram á bifreið A þar sem henni hafi verið ekið hægt eftir Álftanesvegi og því ákveðið að fara fram úr bifreið A. Í sömu mund hafi ökumaður bifreiðar A ekið til vinstri í veg fyrir bifreið B þannig að árekstur varð. Í lögregluskýrslu kemur fram að vitni hafi ekið bifreið sinni einnig eftir Álftanesvegi og hafi ökumaður bifreiðar B verið að taka fram úr bifreið vitnisins og bifreið A þegar árekstur varð með þeim bifreiðum. Ökumaður bifreiðar B kvaðst hafa ekið á 80 km/klst, en hámarkshraði á Álftanesvegi er 70 km/klst.

M (ökumaður bifreiðar A) telur ekki rétt að hann beri alla sök á árekstrinum fyrir að beygja til vinstri á veginum þar sem ökumaður bifreiðar B hafi verið að taka fram úr tveimur bifreiðum.

V1 gerir ekki sérstakar athugasemdir vegna málskotsins en vísar til gagna málsins og telur að leggja eigi alla sök á ökumann bifreiðar A fyrir að gæta ekki að umferð fyrir aftan sig þegar hann beygði til vinstri á Álftanesvegi. V2 telur að það eigi að leggja alla sök eða, hið minnsta, meirihluta sakar á ökumann bifreiðar B fyrir að aka fram úr tveimur bifreiðum og þannig yfir hálfbrotna miðlínu, á of miklum hraða og án nægrar aðgæslu. Í bréfi V2 er vitnað til fyrri úrskurða nefndarinnar varðandi sakarskiptingu við vinstri beygju og framúrakstur, m.a. mála nr. 112/2016, 261/2014, 120/2013, 164/2012 og 383/2015.

Álit.

Sá sem fer framúr annarri bifreið á akbraut verður að gæta að ákvæðum 20.-22. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 þar sem fram kemur að ávallt beri að sýna aðgæslu við framúrakstur. Einnig kemur fram í 23. gr. merkjareglugerðar nr. 289/1995 að þeim sem ekur yfir hálfbrotna miðlínu ber að hafa í huga að varhugavert sé að aka yfir hana og óheimilt nema með sérstakri varúð. Sá sem beygir til vinstri á akbraut verður hins vegar að gæta sérstaklega að umferð fyrir aftan sig þegar hann tekur vinstri beygju, sbr. fyrirmæli í 2. mgr. 15. gr., sbr. 16. gr. umferðarlaga. Einnig ber þeim sem ekur með þessum hætti til vinstri einnig að gæta fyrirmæla fyrrgreinds ákvæðis 23. gr. merkjareglugerðar nr. 289/1995.

Við mat á sakarskiptingu skv. 89. gr. umferðarlaga verður að horfa til atvika og aðstæðna í hverju máli fyrir sig. Í einhverjum málum eru málsatvik og aðstæður þess eðlis að jafna má þeim til annarra mála og sakarskipting því eins, en í öðrum ekki. Í þessu máli verður ekki fullyrt um hvort aðstæður eru að öllu leyti í samræmi við önnur mál nefndarinnar sem vísað hefur verið til.

Hér verður annars vegar litið til þess að varúðarskylda þess sem ekur fram úr, sérstaklega ef hann ekur fram úr tveimur bifreiðum í einu er sérstaklega rík og verður því að meta ökumanni bifreiðar B það til sakar ekki hafa gætt umræddrar varúðar nægilega vel þegar hann ók fram úr tveimur bifreiðum í einu, yfir merktum hámarkshraða.

Hvað varðar ökumann bifreiðar A var hann að bregðast við mögulegri bilun bifreiðarinnar vegna vélarljóss í mælaborði. Gögn málsins sýna ekki með skýrum hætti að hann hafi gefið stefnumerki í tæka tíð áður en hann ók til vinstri eða að hann hafi litið eftir umferð sem á eftir honum var eins og honum bara að gera.

Við mat á endanlegri sakarskiptingu verður að hafa í huga að rík varúðarskylda hvíldi á báðum ökumönnum í aðdraganda árekstursins. Þar hafði þó ökumaður bifreiðar B, sem ók fram úr tveimur bifreiðum í einu, í þessu tilviki aðeins ríkari varúðarskyldu en ökumaður bifreiðar A. Ökumaður bifreiðar B ber því $\frac{2}{3}$ hluta sakar en ökumaður A ber $\frac{1}{3}$ hluta sakar.

Niðurstaða.

Sök skiptist þannig að ökumaður bifreiðar B ber $\frac{2}{3}$ hluta sakar en ökumaður bifreiðar A ber $\frac{1}{3}$ hluta sakar.

Reykjavík, 13. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.